

Läsargruppen i Högbergskyrkan hösten 2016

Läsargruppen är öppen för alla. Det finns inga krav för att vara med, utan oftast går man med därför att man är nyfiken. Ordet i bibeln som inspirerats av den heliga Anden kan leda till att Anden inspirerar mig när jag läser. Ett sätt för Gud att "tala" med och till mig genom sitt Ord. Gud söker mig. Läsningen har under hela den kristna kyrkans tid varit en del i den troendes kontinuerliga förvandling och växt. Kanske en av den lokala församlingens djupare undervisningsprinciper.

Man kan via denna länk inspireras av att vara med i själva läsningen hemma utan att behöva känna att man måste gå på träffarna. Just nu läser vi Paulus 1a brev till Korinthierna. Bakgrunden till det brevet är att Paulus har fått höra via besök och läst brev om att församlingen inte mår bra. Mycket av den moderna tidsandan härrörande från grekisk och romersk kultur håller på att bryta ner församlingen. Församlingen i den moderna storstaden Korinth var år 50 -55 e Kr inte perfekt. Känns det igen? Vi får hjälp med läsningen och frågor genom en nyskriven "**En guide till första Korinthiebrevet**"

http://issuu.com/olof.brandt/docs/1kor_smakprov/0

Samtalshistorik

13/9 2016: 1 Kor. 12:1-26

12:1 – 12:11

Paulus korrigerar Korinth församlingens förståelse av Andens gåvor. Särskilt om tungotalet. Det verkar ha behövts många gånger under kristenheten. De Korinthier som talade i tungor formade en hierarki i församlingen. Tungotalarna hade kommit långt i den "andliga karriären" trodde man. De andliga gåvorna är inga manifestationer utan Guds ande är verksam när vi bekänner och förhållar Jesus Kristus som Herre. Paulus pekar på Guds mångfald som visar sig i församlingen där han utrustar sin församling med olika gåvor. Inte till likformighet utan just mångfald. Vi samtalade om vårt behov att prata öppet om de gåvor Gud har utrustat oss med. Ibland ligger de förborgade och vi behöver hjälpa varandra att bekräfta var och ens gåva. Paulus gör det klart att gåvorna inte ges främst till individen utan till församlingens uppbyggnad. V 11 är tydlig med att det är Gud själv som bestämmer vilka gåvor var och en får. De är till församlingens mångfald och olikheterna kommer från Gud själv.

12:12 – 12:26

Om Paulus i förra avsnittet på ett abstrakt sätt förklarade betydelsen av olika gåvor i församlingen så blir han i detta avsnitt mycket mer konkret då han vill förklara församlingen som kropp med många lemmar. I många samhällen bildar människor hierarkier där människan ingår i en organisation och får en/lär sig spela en roll. Församlingen är mycket mer än en mänsklig organisation. Den är Kristi kropp, en andlig gemenskap som har blivit till genom anden. I Kristus är gamla distinktioner mellan människor omintetgjorda eftersom Anden har gjort oss till ett. Sen utvecklar han vårt beroende av varandra precis som hela kroppens lemmar är beroende av varandra. Paulus är en förnämlig församlingsutvecklare som på djupet går in på det som karakteriserar en församling. Det är sannerligen ingen förening. Idag ställs vi inför allt lidande som kristna församlingar just nu står inför. Lider en så lider alla de andra. Paulus anade vad som skulle ske med framtidens kristna församlingar. Frågan blir då hur vi praktiserar våra systrars och bröders lidande idag. En del visar sitt kors, många ber. Vi har ju samma Ande.

11/10 2016: 1 Kor. 12:27-31, 1 Kor 13:1-7

12:27 – 12:31 Gud har designat församlingen och den är Hans

Nu är Paulus helt tydlig kring församlingens identitet. Detta gäller även idag. *Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den.* Kan det sägas klarare? Kroppen och jag! Jesus och jag! Detta är hela hemligheten med församlingen. Ofta krånglar vi till det med våra definitioner. Församlingen utgörs av en enhet genom Anden. Anden är kittet. Samtidigt är det inte en homogen gemenskap. Det är ingen förening där vi delar intressen och umgängeskoder som vi under lång tid bildat via en homogen kultur som omärkligt tänker och uppför sig lika. Församlingen står för mångfald. *I sin församling har Gud gjort några till.....* och sen räknar Paulus upp exempel på tjänster och gåvor och uppdrag som utgör Guds konstruktionselement i Kristi kropp. (obs det finns säker mer). Om dessa inte finns kan då församlingen vara Kristi kropp? Jo säkert men då i en stor brustenhet. Vi samtalade om vem den heliga Anden är för var och en av oss. Vi samtalade också om varför vi inte mer ser oss som Kristi Kropp och om vikten av att vara öppna för Anden och att hjälpa varandra med att se vilka gåvor vi har i denna mångfaldsgemenskap.

1Kor 13:1–7 Vi lever i Kärleken

Detta avsnitt känner många människor till i kyrka och samhälle. Underbart att citera vid bröllop. Men som vanligt rycker vi människor ut det, som vi bejakar, ur sitt sammanhang. Att Paulus nu bokstavligen slänger in Kärlekens väg, som den borde heta, är att han vill komma åt det underliggande problemet i församlingen; man tänkte på sin egen vinning först och hade avsaknad av kärlek: Vad hjälper det om du har fått alla dessa gåvor men inte lever i kärlekens rum eller går på kärlekens väg? Om jag delar ut allt vad jag äger för att synas men inte har kärlek? Kärleken är aktiv och praktisk. Vår översättning får oss att tänka att kärleken är passiv men det ska vara aktiv och inte innehålla de negerande beteenden som Paulus nämner och som finns i Korinthförsamlingen.

8/11 2016: 1 Kor. 13: 8-13, 1 Kor 14:1-19

13:8 – 13:13 Kärleken är inte tidsbegränsad.

I dessa få verser visar Paulus att kärleken som evighetens signum aldrig kommer att upphöra men det gör naturligtvis de gåvor, som vi i denna yttersta tid får då vi verkar i församlingen. Dessa gåvor behövs då tillvaron är brusten och full av lidande och sår. I nästa tidsålder som Paulus kallar den fullkomliga behövs inte längre gåvorna då allt är fullkomligt. Kvar är då tron på det vi då ser, det hopp vi då är medvetna om och den fullkomliga kärlek som vi då lever i tillsammans med Gud Fadern, Sonen och den Heliga Anden. Om detta vet vi att det är fullkomligheten. Paulus är en mästare i att ge det fulla sammanhanget för församlingen då som nu och i evigheten.

14:1 – 14:19 Till församlingens uppbyggelse

Nu anknyter Paulus igen till det 12te kapitlet. Han vill ha ordning och reda i sammankomsterna. Det finns vissa som är så tacksamma för sitt tungotal att de mer visar hur andliga de är än att använda det till uppbyggelse. Paulus menar att sammankomsterna och även gudstjänsterna har som mål att församlingen ska uppbyggas. På andra ställen ber han dem att under sammankomsten komma med profetiska ord, uppenbarelser, uppmaningar och undervisning. Ett tungotal utan tolkande leder inte till uppbyggelse som är sammankomstens uppgift.

6/12 2016: 1 Kor. 14: 20–25, 1 Kor. 14:26-40

14:20-25 För att människor ska komma till tro

Tungotal tror vi oss veta vad det är. Men vad är profetiskt tal? Profetia blir nästan alltid tolkat som det som sägs om framtiden. Paulus menar här att det är sanningar, uppenbarelsen och utmaningar som uttalas. Gud vill att Anden ska verka i församlingen på ett sätt som gör Gud synlig för en människa som inte tror.

Profetian är alltså Guds verktyg för att människor ska komma till tro. Någon i församlingen säger något till en person som träffar mitt i hjärtat. Man blir genomskådad. Inte genom intellektuell påverkan men mer av att Anden uppenbarar. Jämför när Filippos berättar för Natanael om att de har funnit Jesus. Inte kan nått gott komma från Nasaret säger Natanael. Jesus möter honom med att säga att Natanael är en sann israelit utan svek. Hur kan du känna mig frågar Natanael. Jag såg dig redan under fikonsträdet. Natanael blev övertygad om att han mött Jesus. Jesus hade använt sitt profetiska tilltal givet av Anden. Detta samspel mellan Anden och församlingen vill Paulus ska vara ett kännetecken för en levande församling där profetian finns för att övertyga människor att komma till tro på Jesus. Något blir uppenbart som rycker undan tvivel men bekräftar att här finns den Gud som jag sökt.

14:26-40 Alla är med och bidrar

Paulus tar här tydligen upp vissa ordningsproblem i den Korinthiska församlingen. Men huvudpoängen menar jag är att församlingen ofta träffades utanför den ordinarie gudstjänsten. Man hade sammankomster som var av ren uppbygglig natur. Det var livsberättelser, man bidrog med undervisning, uppenbarelsen, sång, profetior, tungotal med uttydning. Det står inget om präster och pastorer utan församlingen hade sammankomster som till viss del likade de rörelser som vi ibland kallar väckelserörelser. Det fanns en frihet under Andens ledning och ömsesidigt ansvar. Varför allt detta tal om uppbyggelse? Jo det finns andliga principer för församlingsuppbyggnad och den enskildes uppbyggelse och tillväxt då församlingens liv är att stärka den enskilde i att verka i det sammanhang "ute i vardagen" som Gud har satt hen. Församlingen har ingen annan uppgift eller mening än att vara Kristi kropp genom det "prästerskap" var och en är utvalda till, i Guds skapande värld under alla århundraden till denna tids slut. Världen skulle aldrig komma till församlingen utan församlingen med sitt "prästerskap" skulle ut i världen. Ganska enkelt egentligen. Var och en fick mat, kraft och energi från församlingen. Om detta "matande och födande" undervisar Paulus. Han sa aldrig "hur ska vi få hit dem till kyrkan?"

Nästa samling är 17/1, 2017, 19:00. Till dess kommer vi att läsa **1 Kor. 15:1-34**. Det motsvarar sidorna 131 till 137 i Guiden.

Det rekommenderas att du gör lite kladdanteckningar på guidens sida där frågorna finns så att du minns dina egna svar. Det hjälper vårt samtal då vi delar våra svar med varandra.

Dessa små sammanfattningar är skrivna av Thomas Fogelberg